

Bemærkninger til lovforslaget

1. Ved lov nr. 219 af 8. juni 1966 gennemførtes en ny lov om overformyndieriet. Baggrunden for loven var ønsket om at forbedre overformyndierets driftsresultat. Forvaltningen af båndlagte midler, rentenydelseskapitaler, legatmidler m. v. blev derfor overført til de private pengeinstitutter. Overformyndierets opgaver består derefter hovedsagelig i at forvalte de umyndiges midler. Overformyndieret blev endvidere sat i stand til at forrente kontantindeståender på samme måde som banker og sparekasser. Endelig omdannedes overformyndieret fra en selvejende institution til en statsinstitution under justitsministeriet.

Under behandlingen i folketinget indsattes der i § 6, stk. 3, en revisionsbestemmelse, hvorefter forslag til revision skulle fremsættes i folketingsåret 1974-75. Justitsministeriet skulle i årene frem til revisionen løbende udarbejde beregninger over de indtægter og udgifter, der var forbundet med statens forvaltning af de umyndiges midler.

2. Justitsministeriet fremsatte i foråret 1975 forslag om at udskyde revisionen af loven til folketingsåret 1976-77. Baggrunden herfor var, at en revision af loven efter ministeriets opfattelse burde afvente overvejelserne vedrørende statsamternes fremtid og den fremtidige behandling af familieretlige sager.

I bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1974-75, tillæg A, 2. samling sp. 1551-52) anføres bl. a.:

»Spørgsmålet om afgrænsningen og fastlæggelsen af overformyndierets fremtidige arbejdsområder bør efter justitsministeriets opfattelse ikke endeligt afgøres nu, men indgå i mere generelle overvejelser om fordelingen af forvaltningsopgaver under ministeriets ressort. Navnlig på det familieretlige område kan udviklingen inden for ægteskabslovgivningen og afklaringen af statsamternes frem-

tid få betydning for overformyndierets sagsområde.«

Forslaget blev vedtaget af folketinget som lov nr. 145 af 24. april 1975.

3. Som led i bestræbelserne på at tilvejebringe et grundlag for at afgøre statsamternes fremtid havde indenrigsministeriet i 1971 nedsat et udvalg med den opgave at udarbejde dels en beskrivelse af statsamternes arbejdsopgaver, dels en redegørelse for, til hvilke myndigheder disse opgaver kunne henlægges, hvis den statslige amtsforvaltning ønskedes nedlagt.

Af udvalgets betænkning nr. 731/1975 fremgår, at langt den væsentligste del af statsamternes opgaver – ca. 85 pct. – er behandlingen af de under justitsministeriet hørende familieretlige sager. For så vidt angår den fremtidige ordning for ægteskabsagerne henviste udvalget til de overvejelser, der på daværende tidspunkt foregik i justitsministeriets ægteskabsudvalg af 1969. Om resultatet af disse overvejelser henvises til punkt 6.

4. Til forberedelse af lovrevisionen i folketingsåret 1976-77 nedsatte justitsministeriet i januar 1976 en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for overformyndieret og justitsministeriet, der skulle redegøre for overformyndierets økonomi, arbejdsopgaver, personale, rationaliseringsforanstaltninger m. v. Justitsministeriet stillede arbejdsgruppen frit med hensyn til at fremkomme med forslag til organisation, arbejdsopgaver m. v. for overformyndieret.

Arbejdsgruppens redegørelse forelå i oktober 1976. Gruppen kunne ikke anbefale en overførelse af forvaltningen af de umyndiges midler til de private pengeinstitutter, idet en sådan ordning af en række grunde – såvel økonomiske som administrative – hverken ville være en fordel for staten, kontohaverne eller andre. Tværtimod ville en række fordele